

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 609

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
194.		Decizia nr. 288 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2 ¹) și ale art. 27 alin. (2 ¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ale art. 6 alin. (1 ⁴) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, ale art. 1.202 din Codul civil din 1864, precum și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă	8–11
786.	2		
★			
771.	2		
772.	3		
773.	3		
774.	4		
775.	4		
	5		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 112 din 9 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865	5–7	3.638. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială RAD CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică	12–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76 din 2 noiembrie 2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 8 noiembrie 2016, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Activitatea desfășurată de Direcția Generală de Protecție Internă în domeniul securității naționale are caracter secret de stat.”

2. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Controlul asupra activității Direcției Generale de Protecție Internă este exercitat de Parlamentul României, prin comisiile de apărare, ordine publică și siguranță națională ale Camerei Deputaților și Senatului.”

3. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Directorul general al Direcției Generale de Protecție Internă este numit și eliberat din funcție de către ministrul afacerilor interne.”

4. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Datele și informațiile referitoare la amenințările, vulnerabilitățile și factorii de risc identificați sunt comunicate, după caz, beneficiarilor legali prevăzuți de art. 11 din Legea nr. 51/1991, republicată, cu completările ulterioare, și șefilor structurilor Ministerului Afacerilor Interne, în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice.”

5. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Finanțarea Direcției Generale de Protecție Internă se realizează de la bugetul de stat, precum și din alte surse, constituite conform legii.”

6. La articolul 27, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, prin hotărâre a Guvernului, se stabilesc uniforma cadrelor militare ale Direcției Generale de Protecție Internă, forma și conținutul insignei și ale documentelor de legitimare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 24 iulie 2017.

Nr. 194.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 iulie 2017.

Nr. 786.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere pentru profesionalismul și curajul dovedite în zone cu cotă ridicată de risc, precum și pentru promovarea imaginii Armatei României în Teatrul de Operații din Afganistan,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de război:

- domnului colonel Cîrstea Simion Sorin;
- domnului comandor Trușcă Ilie Toma-Dorel.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 26 iulie 2017.
Nr. 771.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Gabriel Gafița, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Peru, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Ecuador, cu reședința la Lima.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 26 iulie 2017.
Nr. 772.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gețiana Șerbu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Cuba, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Haiti și Jamaica, cu reședința la Havana.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 26 iulie 2017.
Nr. 773.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ion Vîlcu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Statele Unite Mexicane, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Guatemala și în Republica Honduras, cu reședința la Ciudad de México.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 26 iulie 2017.
Nr. 774.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Radu Octavian Dobre, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica India, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Federală Democratică Nepal, cu reședința la New Delhi.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 26 iulie 2017.
Nr. 775.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112

din 9 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Magdalena Chirilă în Dosarul nr. 510/64/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 22D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 510/64/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Magdalena Chirilă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale prin prisma faptului că îngădesc în mod nejustificat accesul liber la justiție, nepermițând utilizarea, în mod efectiv, a unei căi extraordinare de atac pentru înlăturarea erorilor care afectează o hotărâre judecătorească, atunci când denaturarea adevărului consfințit printr-o hotărâre judecătorească întemeiată pe un raport de expertiză s-a datorat faptei ilicite a altei persoane decât expertul. Se afirmă că o persoană care nu are calitatea de expert poate interveni, prin diverse fapte, în sensul falsificării unui raport de expertiză.

6. Se ajunge, așadar, la situația absurdă în care o hotărâre judecătorească se întemeiază pe un raport de expertiză fals și nu poate fi revizuită, în condițiile în care textul are în vedere doar

situațiile expertizelor obișnuite întocmite de experți, fără ca alte persoane să fie implicate. În concluzie, limitarea situațiilor în care partea poate cere revizuirea unei hotărâri doar atunci când un expert a comis o infracțiune în legătură cu un raport de expertiză, deși denaturarea concluziilor poate fi făcută de către expert fără vinovăție, o altă persoană comițând acțiunea ilicită ce a dus la formularea unor concluzii contrare realității, limitează în mod nejustificat accesul la justiție în concret la exercitarea căii de atac a revizuirii, remediu instituit tocmai pentru a înlătura gravele erori care afectează o hotărâre judecătorească care evocă fondul.

7. Dispozițiile art. 324 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt neconstituționale prin prisma faptului că îngăduiesc accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, condiționând momentul promovării căii de atac a revizuirii, instituite tocmai pentru a înlătura erori grave de fapt, de rămânerea definitivă a unei hotărâri penale de condamnare a uneia dintre persoanele implicate în denaturarea adevărului, pentru fapte ilicite circumscrise sferei penalului, chiar și în condițiile în care această eroare este evidentă și de netăgăduit, aspect care face inutilă prelungirea momentului până la care se poate interveni pentru înlăturarea acestor erori, față de rațiunea reglementării acestei căi de atac. Se ajunge astfel să se perpetueze, în mod inutil și prejudiciabil, eroarea gravă de care este afectată o hotărâre judecătorească pentru partea care a urmărit, prin acțiunea inițială, realizarea unor drepturi, care nu pot fi apărate prin promovarea unei acțiuni în justiție într-un termen rezonabil.

8. În astfel de situații, interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și raporturile juridice la care acestea se referă nu se mai justifică, fiind de natură să aducă atingere nejustificată altor drepturi fundamentale, care nu pot fi redresate decât prin redeschiderea procedurii în timp util, cu respectarea cerințelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, într-un termen rezonabil. În plus, textul este neconstituțional prin aceea că nu permite revizuirea, decât după împlinirea termenului de prescripție, în situația în care persoanele (experți sau personal auxiliar) care au comis o infracțiune în legătură cu un raport de expertiză nu sunt identificate sau nu există probe suficiente pentru condamnarea acestora, în condițiile în care într-un laborator oficial au acces mai multe persoane la materialul care stă la baza unui raport de expertiză și oricare dintre acestea poate recurge la acțiunea ilicită prin care adevărul este alterat, fără să poată fi identificată.

9. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, argumentând că acest lucru ar putea echivala cu o antepunțare asupra cererii de revizuire.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege, iar, în conformitate cu prevederile art. 129 din Legea fundamentală, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații.

12. Guvernul mai menționează și jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 372 din 4 mai 2006, Decizia nr. 1.084 din 14 octombrie 2008, Decizia nr. 1.079 din 13 decembrie 2012 și Decizia nr. 627 din 4 noiembrie 2014.

13. **Avocatul Poporului** a comunicat faptul că își menține punctul său de vedere consemnat de Curtea Constituțională în deciziile nr. 576 din 29 mai 2012, nr. 863 din 18 octombrie 2012 și nr. 1.079 din 13 decembrie 2012.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 322 alin. 1 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865. Examinând excepția de neconstituționalitate, reiese faptul că obiectul real al acesteia îl constituie prevederile art. 322 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 322 pct. 4 și 9: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*

4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecății ori dacă un magistrat a fost sancționat disciplinar pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență în acea cauză;

În cazul în care, în ambele situații, constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. La judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii. [...]

9. dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

— Art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3: *„Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: [...] 3. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 4, din ziua în care partea a luat cunoștință de hotărârea instanței penale de condamnare a judecătorului, martorului sau expertului ori de hotărârea care a declarat fals înscrisul. În lipsa unei astfel de hotărâri termenul curge de la data când partea a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora. [...]*

Pentru motivele prevăzute la art. 322 pct. 9 și 10, termenul este de 3 luni de la data publicării hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv a deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

17. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013, a intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură

civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și în art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, se mai invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarea acesteia pornește de la o premisă eronată, potrivit căreia revizuirea unei hotărâri judecătorești nu poate fi promovată decât în cazul în care un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină. Însă, teza a doua a art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 prevede că **revizuirea unei hotărâri se poate cere dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecării**. Cu alte cuvinte, art. 322 pct. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865 nu condiționează invocarea sa de vreun imperativ al întocmirii înscrisului de către un expert.

20. Curtea reține că, prin Decizia nr. 627 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2015, paragraful 23, a statuat că, prin înscris fals, în sensul art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, trebuie să se înțeleagă nu numai înscrisul reținut ca fals odată cu constatarea săvârșirii unei infracțiuni, ci și acela al cărui conținut nu corespunde realității, chiar și atunci când, prin operațiunea de alterare a realității, nu s-a comis o infracțiune, iar instanța de revizuire urmează să stabilească ea dacă înscrisul în temeiul căruia s-a dat hotărârea are sau nu un conținut real. Astfel, ivirea unor situații în care urmărirea sau condamnarea nu sunt, din punct de vedere legal, posibile nu justifică inadmisibilitatea cererii de revizuire, deoarece, altfel, ar însemna ca erorile judiciare, a căror înlăturare, se urmărește să rămână în ființă, ceea ce este de neconceput. Instanța de revizuire are obligația de a stabili ea însăși dacă înscrisul în temeiul căruia s-a dat

hotărârea are sau nu conținut real, precum și motivele pentru care nu s-a aflat până la introducerea cererii de revizuire, care este realitatea.

21. De asemenea, prin Decizia nr. 1.079 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 1 februarie 2013, Curtea a subliniat faptul că dispozițiile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 constituie norme de procedură, care dau expresie prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora legiuitorul este liber să stabilească competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, evident cu respectarea celorlalte prevederi și principii constituționale. Curtea a mai reținut că instanța de revizuire se pronunță mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței unei infracțiuni privitoare la pricină, infracțiune săvârșită de un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, ori asupra existenței sau inexistenței infracțiunii de fals, în cazul în care hotărârea revizuită s-a dat în temeiul înscrisului rezultat al infracțiunii de fals (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 1.002 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 5 octombrie 2011).

22. Așadar, legea acoperă și situația reclamată de autoarea excepției de neconstituționalitate. Aceasta este nemulțumită de faptul că o eventuală acțiune ar putea fi promovată doar în condițiile în care fapta săvârșită de o altă persoană decât un expert s-a prescris deja. Însă, așa cum s-a arătat la paragraful 20, în temeiul art. 322 pct. 4 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, persoana interesată poate solicita instanței judecătorești să stabilească ea însăși dacă înscrisul în temeiul căruia s-a dat hotărârea are sau nu conținut real, precum și motivele pentru care nu s-a aflat, până la introducerea cererii de revizuire, care este realitatea. De altfel, înscrisul la care se face referire în dispozițiile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă nu este doar înscrisul constatat ca fiind fals odată cu constatarea săvârșirii unei infracțiuni, ci și înscrisul al cărui conținut nu este real, chiar dacă prin operațiunea de alterare a realității nu s-a comis o infracțiune, urmând ca dovada conținutului nereal al înscrisului să fie făcută în fața instanței de revizuire. Aceasta în ipoteza în care instanța penală nu a mai fost sesizată, deoarece organele de urmărire penală au considerat că nu s-a săvârșit o infracțiune. Altfel, erorile judiciare a căror înlăturare este urmărită ar rămâne în ființă, lucru de neconceput.

23. Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea nu poate constata încălcarea prevederilor art. 11, art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24 și ale art. 129 din Constituție.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Magdalena Chirilă în Dosarul nr. 510/64/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și constată că prevederile art. 322 pct. 4 și 9, precum și ale art. 324 alin. 1 pct. 3 și alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 288

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2¹) și ale art. 27 alin. (2¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ale art. 6 alin. (1⁴) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, ale art. 1.202 din Codul civil din 1864, precum și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Niculescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2¹), art. 27 alin. (2¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 6 alin. (1⁴) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei din Suceava în Dosarul nr. 2.929/314/2006* al Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.060D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Tudor Vasile, din cadrul Baroului Suceava, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că la dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus o serie de înscrisuri în susținerea acesteia, precum și concluzii suplimentare prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.128D/2016 și nr. 1.157D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2¹), art. 27 alin. (2¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 6 alin. (1⁴) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei din Suceava în Dosarul nr. 956/278/2010 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă și în Dosarul nr. 613/285/2006 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă.

5. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Tudor Vasile, din cadrul

Baroului Suceava, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.128D/2016 și nr. 1.157D/2016 la Dosarul nr. 1.060/2016.

7. Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate, precum și cel al Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

8. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.128D/2016 și nr. 1.157D/2016 la Dosarul nr. 1.060/2016, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care pune concluzii de admitere a acesteia. Se arată că statul român nu a dobândit dreptul de proprietate asupra bunurilor Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei prin niciun act translativ de proprietate. Nici înainte de 1918, statul austriac nu a fost proprietarul acestor bunuri, ci Fondul, în acest sens fiind menționate cărțile funciare Câmpulung și Vatra Dornei, precum și un înscris din 17 iulie 1871, care atestă faptul că însuși statul austriac a recunoscut dreptul de proprietate al Fondului. Se mai invocă o hotărâre pronunțată de Curtea de Casație din Varșovia în 1931, din care rezultă că patrimoniul Fondului este separat de cel al statului, ceea ce înseamnă că această stare de drept nu a fost schimbată nici în perioada interbelică.

10. Se mai arată că acordarea personalității juridice de drept public nu echivalează cu calificarea patrimoniului Fondului drept o proprietate a statului român; această protecție juridică superioară nu trebuie să ducă la ideea că proprietatea bisericii aparține statului român, ci, din contră, atestă faptul că este una diferită de cea a statului. În sensul celor de mai sus, sunt invocate Decretul-lege nr. 1.257/1919, Legea nr. 320/1946, care recunosc proprietatea Fondului, precum și amenajamentele silvice din perioada 1931—1943. Prin urmare, se arată că, din moment ce bunurile imobile în discuție nu aparțin statului român, nu pot fi deținute de statul român în temeiul voinței sale suverane, al succesiunii de state, ci aparțin unui fond bisericesc. Se conchide, așadar, în sensul că acestea trebuie restituite proprietarului lor de drept.

11. Plenitudinea de jurisdicție a instanțelor judecătorești nu trebuie să nesocotească înscrierile în cartea funciară, justiția trebuie să se supună legii; în acest sens, sunt invocate art. 124 din Constituție, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 171 din 23 mai 2001. Se mai arată că reglementarea legală a autorității de lucru judecat trebuie înlăturată dacă singurul remediu procesual sunt căile extraordinare de atac, întrucât nici

prezumțiile absolute nu sunt infailibile, de necontrazis. Sunt invocate hotărârile din 26 ianuarie 2006 și 29 iunie 2006, pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Lungoci împotriva României* și *Caracas împotriva României*, conchizându-se în sensul că atunci când există circumstanțe noi trebuie admis revirimentul jurisprudențial și la instanțele judecătorești. Or, condițiile de admisibilitate a căilor de atac sunt astfel concepute încât nu permit promovarea unei noi acțiuni care, în ipoteza autorului excepției de neconstituționalitate, să fie întemeiată pe contractul de vânzare încheiat la Viena în data de 13 iunie 1870, drept pentru care cererea sa de revizuire a fost respinsă pe acest temei în cursul anului 2016 ca inadmisibilă, ceea ce atrage, în optica acestuia, neconstituționalitatea art. 1.202 din Codul civil din 1864 și a art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În final, se subliniază conceptul de dreptate cuprins în art. 1 alin. (3) din Constituție.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că soluționarea aspectelor ridicate de autorul acesteia nu intră în competența Curții Constituționale, ci vizează chestiuni specifice căilor de atac prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin încheierile din 20 mai 2016, 8 iunie 2016 și 14 iunie 2016, pronunțate în dosarele nr. 2.929/314/2006*, nr. 956/278/2010 și nr. 613/285/2006, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă, Tribunalul Buzău — Secția I civilă și Tribunalul Suceava — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ale art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, ale art. 1.202 din Codul civil din 1864, precum și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei din Suceava în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de restituire în materia fondului funciar.**

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că art. 11 alin. (2) și art. 27 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, precum și art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000, astfel cum au fost interpretate de instanțele judecătorești (menționându-se, în acest sens, Decizia civilă nr. 147/A din 13 noiembrie 2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, rămasă irevocabilă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, nr. 3.332 din 27 noiembrie 2014), sunt neconstituționale, fiind contrare art. 1 alin. (3) din Constituție.

15. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1.202 din Codul civil din 1864 și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, se susține că instituirea unei prezumții legale absolute, care nu permite nicio dovadă contrară, cum este și prezumția de lucru judecat, afectează însăși ideea de „dreptate”, menționată de art. 1 alin. (3) din Constituție ca valoare supremă garantată într-un stat de drept. În acest sens, se arată că instanțele de judecată au reținut în mod irevocabil că, la momentul preluării abuzive a bunurilor revendicate, Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, antecesor al actualei fundații bisericești, nu avea în patrimoniul său un drept de

proprietate deplină asupra bunurilor deținute, ci un drept de administrare, corespunzător proprietății publice. Invocând excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale ce reglementează prezumțiile legale absolute, se tinde la o „reexaminare” a prezumției de lucru judecat născută din deciziile de speță anterior menționate, prin invocarea unor „elemente noi”, de natură a proba existența dreptului de proprietate în favoarea sa, respectiv un contract de vânzare încheiat la Viena în data de 13 iunie 1870, „în temeiul Legii nr. 20/1868”, între „visteria împărătească” și Fondul Bisericesc Greco Ortodox Bucovinean, act juridic în baza căruia a fost înscris dreptul de proprietate al Fondului în cartea funciară. Înscriserea unui bun în cartea funciară conferă importante avantaje de ordin substanțial și procedural proprietarului său, cartea funciară constituind un instrument de publicitate a proprietății funciare destinat să garanteze proprietatea bunurilor și circulația acestora (Hotărârea din 4 noiembrie 2014, pronunțată în Cauza *Sociedad Anónima del Ucieza împotriva Spaniei*, paragrafele 47 și 57).

16. Or, lipsirea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei de orice efect util al dreptului real înscris în cartea funciară și constituirea în anul 2015 în favoarea statului român a unui drept de proprietate asupra imobilelor ce aparțin averii bisericești, imobile preluate fără nicio despăgubire, relevă o manieră arbitrară, ilegală și impredictibilă în soluționarea cererii de restituire a bunurilor. Această incertitudine administrativ-jurisdicțională și jurisprudențială izvorâtă dintr-o aplicare discreționară a dispozițiilor legale incidente este contrară principiului securității juridice.

17. Se mai apreciază că adoptarea unei soluții singulare, de negare a dreptului tabular al Fondului Bisericesc la data depozitării, schimbarea unei jurisprudențe unanime, conforme legii publicității imobiliare, care conferă celui înscris în cartea funciară ca titular al dreptului de proprietate o prezumție absolută de proprietate și, prin recunoașterea în lipsa unui titlu de proprietate a unui drept de proprietate în favoarea statului, cu efecte de opozabilitate față de proprietarul tabular de la data depozitării, are valoarea unei legi retroactive ce alterează deznodământul judiciar firesc al litigiului, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept. Prezumția de lucru judecat, dedusă dintr-o interpretare și aplicare discreționară a legii, contrar spiritului constituțional, are în speță efect retroactiv, ceea ce contravine art. 15 alin. (2) din Constituție. În fine, se arată că dreptul la nediscriminare impune înlăturarea oricărei inegalități de tratament privind exercițiul drepturilor tabulare între Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei și alți proprietari tabulari cărora jurisprudența constantă a instanței supreme le-a recunoscut și le recunoaște „prezumția legală absolută a dreptului aparținând persoanei înscrise în cartea funciară”; de asemenea, vocația legală a Fondului la restituirea proprietăților sale funciare este protejată de art. 44 din Constituție.

18. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate vizează aspecte de aplicare și interpretare a legii care intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, și nu a Curții Constituționale.

19. **Tribunalul Buzău — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

20. **Tribunalul Suceava — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, precum și ale art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000 este întemeiată. În acest sens, se arată că se impune corelarea prevederilor Legii nr. 18/1991 „cu cele prevăzute de cărțile funciare aplicabile zonelor din fostul

imperiu chiar și în perioada comunismului, cu atât mai mult cu cât și noul cod civil dispune cu privire la caracterul absolut al înscrierii în cartea funciară, ceea ce înseamnă că drepturile reale se dobândesc, se modifică și se sting numai de la data intabulării”. Or, o lege specială nu poate institui un sistem normativ discriminatoriu, susținut doar de puterea lucrului judecat sau de calitatea proprietarului tabular, în condițiile în care autorul excepției își poate „dobândi” dreptul său de proprietate preluat abuziv de statul român. În ceea ce privește art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 din Codul de procedură civilă, se arată că acestea sunt constituționale.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

22. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se arată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate privesc aplicarea legii de către instanța judecătorească, fără a fi veritabile critici de neconstituționalitate. Se mai susține că prin criticile de neconstituționalitate formulate se tinde la modificarea și completarea legii; or, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, Curtea neputând complini eventualele omisiuni legislative.

23. De asemenea, în subsidiar, se mai arată că textele legale criticate au scopul de a asigura stabilitatea raporturilor juridice care privesc retrocedarea imobilelor, fiind edictate din rațiuni sociale majore, respectiv evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile. Sunt menționate considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 445 din 15 aprilie 2008, Deciziei nr. 1.285 din 2 decembrie 2008 și Deciziei nr. 587 din 4 mai 2010.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă art. 11 alin. (2¹) și ale art. 27 alin. (2¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, ale art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, ale art. 1.202 din Codul civil din 1864, precum și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (2¹) din Legea nr. 18/1991: „(2¹) *Terenurile preluate abuziv de cooperativele agricole de producție de la persoanele fizice, fără înscriere în cooperativele agricole de producție sau de către stat, fără niciun titlu, revin de drept*

proprietarilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate, pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane”;

— Art. 27 alin. (2¹) din Legea nr. 18/1991: „(2¹) *Proprietarii sau moștenitorii acestora care nu s-au înscris în cooperativa agricolă de producție, nu au predat sau nu li s-au preluat la stat terenurile prin acte translative de proprietate vor putea cere prefectului, prin comisile de fond funciar, titluri de proprietate conform prezentei legi. Acestor categorii de proprietari și moștenitori le sunt aplicabile numai prevederile art. 64”;*

— Art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000: „(14) *Orice probă dovedind dreptul de proprietate al foștilor proprietari poate fi înlăturată numai printr-o probă de aceeași forță produsă de către deținătorul actual al terenului sau de către terți, tăgăduind dreptul de proprietate”;*

— Art. 1.202 din Codul civil din 1864: „*Prezumția legală dispensează de orice dovadă pe acela în favoarea căruia este făcută.*

Nicio dovadă nu este primită împotriva prezumției legale, când legea, în puterea unei asemenea prezumții, anulează un act oarecare, sau nu dă drept de a se reclama în judecată, afară numai de cazurile când legea a permis dovada contrarie și afară de aceea ce se va zice în privința jurământului și mărturisirii ce ar face o parte în judecată”;

— Art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „(2) *Prezumția legală poate fi înlăturată prin proba contrară, dacă legea nu dispune altfel.*

27. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) privind statul de drept, principiul separației și echilibrului puterilor în stat și cerințele de calitate a actelor normative, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în fața legii și la preeminența legii, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și ale art. 142 alin. (1) referitor la rolul Curții Constituționale.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 328 din Codul de procedură civilă nu au legătură cu soluționarea cauzei. Astfel, noul Cod de procedură civilă „se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare” [art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012]. Or, cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate au fost înregistrate pe rolul instanțelor judecătorești înainte de 15 februarie 2013. Prin urmare, având în vedere art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

29. Curtea reține, de asemenea, că întregă motivare a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2¹) și ale art. 27 alin. (2¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, nu privește conținutul normativ al acestora. În realitate, autorul excepției de neconstituționalitate solicită Curții Constituționale să se pronunțe asupra pertinentei și relevanței probelor pe care le poate depune

persoana îndreptățită la restituire, precum și asupra modului în care aceste probe pot fi interpretate de către Comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor sau de către instanța de judecată. Or, Curtea Constituțională nu se poate substitui organului administrativ care are rolul de aplicare a legii sau instanței de judecată chemate să cenzureze o eventuală decizie nelegală a acestuia. Aprecierea calității de proprietar a persoanei îndreptățite la restituire, în baza probelor administrate, reprezintă o chestiune de fapt, a cărei stabilire intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale (cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 19 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 18 martie 2003), este atribuția instanțelor de judecată să interpreteze și să determine dispozițiile legale aplicabile în raport cu starea de fapt stabilită. Or, Curtea nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului și nici nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției, astfel încât, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă [a se vedea, în același sens, Decizia nr. 618 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 27 ianuarie 2017, paragraful 32].

30. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse art. 1.202 din Codul civil din 1864, Curtea reține că, prin Decizia nr. 618 din 11 octombrie 2016, paragrafele 34—37, s-a mai pronunțat asupra unor critici identice cu privire la art. 328 din Codul de procedură civilă, considerentele reținute prin decizia menționată fiind valabile și în cauza de față. În esență, Curtea a reținut că acest text de lege consacră o clasificare indirectă a prezumțiilor legale, în funcție de posibilitatea răsturnării acestora prin proba contrară, respectiv în prezumții absolute și relative. În privința susținerii referitoare la faptul că instituirea unei prezumții

legale absolute, care nu permite nicio dovadă contrară, cum este și prezumția de lucru judecat, afectează însăși ideea de „dreptate”, menționată de art. 1 alin. (3) din Constituție ca valoare supremă garantată într-un stat de drept. Curtea a reținut că reglementarea legală a autorității de lucru judecat ce însoțește hotărârea judecătorească nu contravine noțiunii de „dreptate”, reglementată prin art. 1 alin. (3) din Constituție, dat fiind faptul că există remedii procesuale, de natură a contracara efectele injuste ale unei hotărâri judecătorești netemeinice sau nelegale care este definitivă și executorie, și anume căile extraordinare de atac. În acest sens, Curtea a arătat că, potrivit art. 509 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, părțile pot uza de calea extraordinară de atac a revizuirii și în situația în care, la data pronunțării hotărârii atacate, instanța nu a avut în vedere anumite înscrisuri care erau de natură a schimba soluția dată în cauză. De asemenea, în ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece autorii excepției de neconstituționalitate nu beneficiază de valorificarea „prezumției legale absolute a dreptului aparținând persoanei înscrise în cartea funciară”, astfel cum în mod constant a decis instanța supremă în favoarea altor proprietari tabulari, Curtea constată că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate. Faptul că instanța de judecată poate să nu dea valoare probatorie anumitor înscrisuri depuse în dovedirea dreptului pretins nu poate constitui eo ipso un veritabil tratament discriminatoriu și, implicit, neconstituțional.

31. Aspectele de fapt învederate Curții Constituționale, respectiv respingerea cererii de revizuire întemeiate pe existența unui contract de vânzare încheiat la Viena în data de 13 iunie 1870, „în temeiul Legii nr. 20/1868”, între „visteria împărătească” și Fondul Bisericesc Greco-Ortodox Bucovinean, nu pot face obiectul analizei instanței constituționale, ci al instanțelor judecătorești în sensul art. 126 alin. (1) din Constituție.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2¹) și ale art. 27 alin. (2¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ale art. 6 alin. (14) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei din Suceava în Dosarul nr. 2.929/314/2006* al Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 956/278/2010 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă și în Dosarul nr. 613/285/2006 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în aceleași dosare ale acelorași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 1.202 din Codul civil din 1864 sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția a II-a civilă, Tribunalului Buzău — Secția I civilă și Tribunalului Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
ȘI FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

privind desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială RAD CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică

Având în vedere Procesul-verbal nr. 7 din 20.06.2017 al Comisiei de evaluare a organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței și a organismelor de evaluare tehnică europeană a produselor pentru construcții,

în conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile art. 11 alin. (2) din Procedura privind desemnarea organismelor de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului afacerilor interne nr. 2.141/92/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 15/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții Societatea Comercială RAD CERT — S.R.L. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția tehnică va notifica Comisiei Europene organismul prevăzut la art. 1 prin înscrierea în banca de date NANDO a următoarelor date/informații:

- a) elementele de identificare a organismului;
- b) perioada de valabilitate a notificării;

c) familiile de produse/produsele, utilizarea preconizată, sistemul de evaluare și verificare a constanței performanței și funcția organismului, precum și specificațiile tehnice armonizate pentru care organismul a fost acreditat de Asociația de Acreditare din România — RENAR și evaluat.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data publicării prezentului ordin, Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 595/2015 pentru desemnarea organismului de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții — Societatea Comercială RAD CERT — S.R.L., în vederea notificării la Comisia Europeană pentru realizarea funcției specifice de certificare a controlului producției în fabrică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 9 septembrie 2015, se abrogă.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

București, 13 iulie 2017.
Nr. 3.638.

Denumirea organismului: Societatea Comercială RAD CERT — S.R.L.

NB 2293

Adresa:

Sediul social: Calea Griviței nr. 160, bl. B, sc. 1, et. 4, ap. 16, sectorul 1, București

Punct de lucru: bd. Mircea Vodă nr. 44, bl. M17/I, apartament, ap. 2, cam. 12, sectorul 3, București

Tel.: +40(21) 320.80.01, fax: +40(21) 320.80.02, e-mail: office@radcert.ro

Website: <http://www.radcert.ro>

Competența organismului a fost evaluată folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013.

Valabilitatea notificării se acordă pe termen nelimitat (cu condiția îndeplinirii continue a cerințelor care au stat la baza desemnării).

Funcțiile îndeplinite de organism:

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistemul evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
97/740/CE	Produse de bază și auxiliare pentru zidărie (1/3): . Produse de zidărie categoria I Elemente având o rezistență medie la compresiune specificată cu o probabilitate de a nu fi atinsă de cel mult 5% (în stâlpi, pereți și compartimentări)	Sistem 2+	EN 771-1 + A1:2015 EN 771-2 + A1:2015 EN 771-3 + A1:2015 EN 771-4 + A1:2015 EN 771-5 + A1:2015 EN 771-6 + A1:2015	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): . Anrocament cu piatră sortată (construcții hidraulice și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/ AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): . Balast de cale ferată (lucrări de căi ferate)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): . Agregate și filere pentru beton, mortar și pastă de ciment (la clădiri, drumuri și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistemul evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): . Agregate pentru mixturi cu sau fără lianți hidraulici (pentru drumuri și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): . Agregate pentru mixturi bituminoase și tratamente de suprafață (drumuri și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/598/CE	Agregate pentru utilizări supuse unor cerințe stricte de securitate (2/2): . Filere pentru mixturi bituminoase și tratamente de suprafață (drumuri și alte lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 12620:2002+A1:2008 EN 13043:2002 EN 13043:2002/AC:2004 EN 13055-1:2002 EN 13055-1:2002/AC:2004 EN 13055-2:2004 EN 13139:2002 EN 13139:2002/AC:2004 EN 13242+A1:2007 EN 13383-1:2002 EN 13383-1:2002/AC:2004 EN 13450:2002 EN 13450:2002/AC:2004	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): . Amestecuri bituminoase (pentru utilizări în construcția drumurilor și în tratarea suprafeței drumurilor)	Sistem 2+	EN 13108-1:2006 EN 13108-1:2006/AC:2008 EN 13108-2:2006 EN 13108-2:2006/AC:2008 EN 13108-3:2006 EN 13108-3:2006/AC:2008 EN 13108-4:2006 EN 13108-4:2006/AC:2008 EN 13108-5:2006 EN 13108-5:2006/AC:2008 EN 13108-6:2006 EN 13108-6:2006/AC:2008 EN 13108-7:2006 EN 13108-7:2006/AC:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): . Tratamente de suprafață (utilizate la tratarea suprafeței drumurilor)	Sistem 2+	EN 12271:2006 EN 12273:2008	CPF
98/601/CE	Produse pentru construcția drumurilor (1/2): . Bitumuri (pentru utilizări în construcția drumurilor și în tratarea suprafeței drumurilor)	Sistem 2+	EN 12591:2009 EN 13808:2013 EN 13924:2006 EN 13924:2006/AC:2006 EN 14023:2010 EN 15322:2013	CPF

Nr. deciziei CE	Familiiile de produse și utilizările preconizate	Sistemul evaluare și verificare	Specificațiile tehnice armonizate	Funcția organismului
99/94/CE	Produse prefabricate din beton normal/ușor/celular autoclavizat (1/1): . Produse prefabricate din beton normal/ușor/celular autoclavizat (pentru utilizări structurale)	Sistem 2+	EN 1168:2005+A3:2011 EN 1520:2011 EN 12794:2005+A1:2007 EN 12794:2005+A1:2007/ AC:2008 EN 12843:2004 EN 13224:2011 EN 13225:2013 EN 13747:2005+A2:2010 EN 14843:2007 EN 14844:2006+A2:2011 EN 14991:2007 EN 14992:2007+A1:2012 EN 15037-1:2008 EN 15050+A1:2012 EN 15258:2009	CPF
99/469/CE	Produse aferente betonului, mortarului și pasteii de ciment (1/2): . Aditivi (pentru beton, mortar și pastă de ciment)	Sistem 2+	EN 934-2:2009+A1:2012 EN 934-3:2009+A1:2012 EN 934-4:2009 EN 934-5:2007	CPF
99/469/CE	Produse aferente betonului, mortarului și pasteii de ciment (1/2): . Produse de protejare a betonului și de reparații (pentru alte utilizări în clădiri și lucrări de inginerie civilă)	Sistem 2+	EN 1504-2:2004 EN 1504-3:2005 EN 1504-4:2004 EN 1504-5:2004 EN 1504-6:2006 EN 1504-7:2006	CPF

NOTĂ:

CPF = funcția de certificare control producție în fabrică

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

